

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 447

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 mai 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
149.	— Lege privind instituirea unor măsuri financiare pentru îmbunătățirea asistenței medicale	2	
431.	— Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea unor măsuri financiare pentru îmbunătățirea asistenței medicale	2	
★			
152.	— Lege pentru aprobarea participării Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, în calitate de observator, la Asociația „Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene“	2-3	
434.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea participării Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, în calitate de observator, la Asociația „Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene“	3	
★			
153.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României	3	
435.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României		4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 173 din 22 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap		4-7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
439.	— Hotărâre privind trecerea laboratoarelor naționale de referință din structura organizatorică și din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București în structura organizatorică și în administrarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului		7-8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind instituirea unor măsuri financiare pentru îmbunătățirea asistenței medicale****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Sumele reprezentând contravaloarea medicamentelor eliberate în tratamentul ambulatoriu și a serviciilor medicale prestate, care depășesc valoarea contractată în anul 2004 de casele de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice,

Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și de Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului cu furnizorii de medicamente și servicii medicale, se cuprind în angajamentele legale ale anului 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 mai 2005.
Nr. 149.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind instituirea unor măsuri financiare pentru îmbunătățirea asistenței medicale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea unor măsuri financiare pentru îmbunătățirea asistenței medicale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 19 mai 2005.
Nr. 431.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea participării Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, în calitate de observator, la Asociația „Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene“****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — (1) Se aprobă participarea Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, în calitate de observator,

la Asociația „Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene“ și plata cotizației anuale.

(2) Sumele necesare plății cotizației anuale se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție a României.

(3) Pentru anul 2005 se introduce în bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție a României titlul „Transferuri neconsolidabile“, alineatul „Contribuții și cotizații la

organisme internaționale“, cu suma de 4.500 mii lei, reprezentând cotizația României la Asociația „Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene“, prin diminuarea cu aceeași sumă a creditelor bugetare de la titlul „Cheltuieli materiale și servicii“, în cadrul bugetului aprobat.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 mai 2005.
Nr. 152.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea participării Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, în calitate de observator, la Asociația „Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene“

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea participării Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, în calitate de observator, la Asociația „Rețeaua Președinților

Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene“ și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 19 mai 2005.
Nr. 434.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 3 martie 2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/2000 privind

sistemul național de decorații al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 4 martie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 mai 2005.
Nr. 153.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea sistemul național de decorații al României și se dispune Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2005 pentru publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, modificarea și completarea Legii nr. 29/2000 privind Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 19 mai 2005.
Nr. 435.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 173
din 22 martie 2005**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Veronia Prisecariu în Dosarul nr. 563/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile legale criticate nu instituie un tratament juridic diferențiat între persoanele cu handicap în raport cu vârsta sau data la care a intervenit handicapul. În ceea ce privește diferența dintre cuantumul indemnizațiilor de care beneficiază adulții cu handicap grav, potrivit art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, arată că

aceasta este justificată de situația diferită în care se află aceste persoane sub aspectul veniturilor pe care le realizează.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 563/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.** Excepția a fost ridicată de Veronica Prisecariu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței nr. 1.794 din 30 octombrie 2003, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ în Dosarul nr. 3.285/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 1, art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 contravin principiului constituțional al egalității în drepturi și dispozițiilor constituționale care consacră obligația statului de a acorda o protecție specială persoanelor cu handicap. De asemenea, apreciază că textele de lege supuse controlului de constituționalitate se află în contradicție cu prevederile art. 25 paragraful 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, astfel că se aduce atingere și dispozițiilor art. 20 din Constituție, care consacră prioritatea față de legile

interne a instrumentelor internaționale în materia drepturilor omului, la care România este parte. În acest sens, arată că, prin definiția dată noțiunii de persoană cu handicap și prin stabilirea criteriilor de acordare a protecției speciale, textele de lege criticate creează discriminări între persoanele cu handicap, sub aspectul protecției speciale de care beneficiază acestea. Astfel, având în vedere că încadrarea în categoria persoanelor cu handicap este condiționată de îndeplinirea cumulativă a două cerințe, respectiv faptul de a necesita sprijin de integrare atât în viața socială, cât și în viața profesională, consideră că persoanele care au împlinit vârsta standard de pensionare, precum și acelea care au dobândit afecțiunea ce determină handicapul după împlinirea vârstei standard de pensionare, sunt excluse de la acordarea protecției speciale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate trebuie respinsă, „întrucât nu a fost vizată de această dată legea al cărei conținut îl constituie dispozițiile cuprinse în ordonanță și modificate de Parlament”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, legiuitorul a urmărit să reglementeze programul de protecție specială a persoanelor cu handicap, precum și integrarea socială și profesională a acestora. Astfel, prevederile ordonanței prin care este definită noțiunea de persoană cu handicap, precum și încadrarea într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială reprezintă tocmai transpunerea în lege a dispozițiilor constituționale ale art. 50 referitoare la obligația statului de a asigura o protecție specială persoanelor cu handicap. În ceea ce privește art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, arată că nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi, întrucât tratamentul juridic diferit pe care îl instituie acest text de lege este justificat de situațiile diferite avute în vedere de către legiuitor, și anume realizarea sau nu de venituri din salarii sau pensii, cu excepția pensiei de urmaș, de către adulții cu handicap grav sau accentuat. În sfârșit, arată că nu poate fi acceptată nici critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 20 din Constituție, „deoarece textele criticate aliniaza legislația în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap la legislația actuală a Uniunii Europene, respectând dispozițiile Pactelor internaționale la care România este parte și ținând cont de cerințele Uniunii Europene, în vederea aderării și aducerii acestei categorii de persoane cu dizabilități la standardele internaționale”.

Guvernul apreciază că susținerile autorului privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1, ale art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 sunt neîntemeiate. Astfel, arată că prevederile legale criticate nu generează discriminări între cei încadrați în categoria persoanelor cu handicap, nici în ceea ce privește criteriile în funcție de care se face această încadrare și nici în ceea ce privește regimul juridic și drepturile stabilite în funcție de gradul de handicap și de situația socială a acestora. De asemenea, menționează că nu există contradicții între textele de lege criticate și celelalte prevederi constituționale și internaționale invocate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, arată că prevederile legale care fac obiectul excepției creează cadrul legal

special pentru ca persoanelor cu handicap să li se asigure un nivel de trai decent în funcție de situația concretă a fiecăruia, în aplicarea dispozițiilor din Legea fundamentală care prevăd obligația statului de a realiza măsuri de protecție specială pentru această categorie de persoane.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 1, art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 sunt constituționale. Astfel, arată că aceste texte de lege se aplică, în mod egal, persoanelor cu handicap. De asemenea, dispozițiile legale care definesc noțiunea de persoană cu handicap sau care prevăd încadrarea într-o categorie de persoane cu handicap nu creează discriminări între aceste persoane în funcție de momentul dobândirii handicapului. În sensul celor arătate, invocă și jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, ale art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată prin Legea nr. 519/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 29 iulie 2002, cu modificările și completările aduse de Legea nr. 343/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 15 iulie 2004.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 1: „(1) *Persoanele cu handicap, în înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, sunt acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața socială, potrivit vârstei, sexului, factorilor materiali, sociali și culturali proprii, necesitând măsuri de protecție specială în sprijinul integrării lor sociale și profesionale.*

(2) *Protecția specială cuprinde măsurile ce urmează a fi luate în temeiul acestei ordonanțe de urgență, pentru exercitarea dreptului persoanelor cu handicap la un regim special de prevenire, de tratament, de readaptare, de învățământ, de instruire și de integrare socială a acestei categorii de persoane.*

(3) *Măsurile de protecție specială se aplică pe baza încadrării în categorii de persoane cu handicap, în raport cu gradul de handicap, stabilit în urma evaluării efectuate de către comisiile de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pentru adulți, potrivit criteriilor stabilite prin ordin al ministrului sănătății și familiei. Pentru copiii cu handicap criteriile de încadrare în gradele de handicap se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție.*

Ordinele vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.;

— Art. 2. alin. (1): „*Încadrarea într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială în raport cu gradul de handicap se atestă, atât pentru adulți, cât și pentru copii, potrivit criteriilor de diagnostic anatomo-clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă și de autoservire. Gradul de handicap — ușor, mediu, accentuat și grav — se atestă prin certificat emis de către comisiile de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pentru adulți prevăzute la cap. V, respectiv de comisiile pentru protecția copilului, în cazul copiilor cu handicap.*”;

— Art. 19 alin. (1) lit. a): „*În vederea asigurării dreptului la instruire socială, precum și a dreptului la ocrotirea sănătății și la instruire, adulții cu handicap beneficiază de următoarele drepturi:*

a) *adulții cu handicap grav sau accentuat, care nu realizează venituri din salarii sau pensii, cu excepția pensiei de urmaș, beneficiază de o indemnizație lunară de 1.400.000 lei; adulții cu handicap grav sau accentuat care realizează venituri din salarii sau pensii, cu excepția pensiei de urmaș, beneficiază de o indemnizație lunară de 50%, respectiv de 30% din valoarea indemnizației lunare; indemnizația lunară se indexează anual prin hotărâre a Guvernului, în raport cu indicele de creștere a prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică;*”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 50 din Constituție, potrivit cărora:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 50: „*Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.*”

De asemenea, autorul excepției apreciază că textele de lege criticate încalcă și dispozițiile art. 20 din Constituție, întrucât contravin prevederilor art. 25 paragraful 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Potrivit art. 20 din Constituție: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*”;

— Art. 25 paragraful 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevede că „*Orice om are dreptul la un nivel de trai care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și a familiei sale, cuprinzând hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare; el are dreptul la asigurare în caz de șomaj, boală, invaliditate, vâduvie, bătrânețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subsistență, în urma unor împrejurări independente de voința sa.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că definiția pe care art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 o dă persoanelor cu handicap păstrează soluția legislativă a art. 1 din Legea nr. 53/1992 privind protecția specială a persoanelor handicapate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 iunie 1992 și abrogată prin art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

Prevederile art. 1 din Legea nr. 53/1992 au fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași

dispoziții constituționale și aceleași argumente invocate și în prezenta cauză. Curtea, prin Decizia nr. 20 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 aprilie 1999, a statuat că „este neîntemeiată susținerea potrivit căreia persoanele care nu mai sunt de vârstă activă ar fi excluse de la posibilitatea de a obține atestarea calității lor de persoane cu handicap, deoarece chiar și după împlinirea vârstei de pensionare, dacă nu mai au capacitatea de a se integra prin propriile lor posibilități în viața profesională, sunt considerate persoane cu handicap, putând solicita atestarea acestei calități”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția din decizia anterioară își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește prevederile art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, care precizează măsurile în care trebuie să se concretizeze protecția specială acordată persoanelor cu handicap, precum și faptul că aceste măsuri se acordă în raport cu gradul de handicap, Curtea observă că acestea nu instituie un tratament juridic diferențiat între persoanele cu handicap în raport cu vârsta sau data apariției afecțiunii care a determinat handicapul.

Aceeași concluzie se desprinde și din analiza prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

În sfârșit, Curtea constată că nu pot fi reținute nici susținerile autorului excepției, potrivit cărora prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 contravin principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât acest text de lege nu distinge între adulți în raport cu vârsta lor și nici în raport cu perioada apariției handicapului.

Diferența pe care acest text de lege o stabilește între cuantumul indemnizațiilor ce se acordă persoanelor adulte cu handicap grav sau accentuat este justificată de situațiile diferite avute în vedere de legiuitor, și anume de faptul dacă aceste persoane realizează sau nu venituri din salarii sau pensii. Prin urmare, textul de lege criticat este în deplin acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției potrivit căreia textele de lege supuse controlului de constituționalitate ar contraveni dispozițiilor art. 50 din Constituție, Curtea constată că prin Decizia nr. 218 din 6 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 7 iunie 2004, a statuat deja în sensul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 „cuprinde dispoziții care sunt chiar în sensul aducerii la îndeplinire a celor consacrate prin textul constituțional amintit”.

Curtea reține că nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței sale în materie, iar considerentele și soluția din deciziile anterioare își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, Curtea apreciază că nu pot fi reținute nici criticile autorului excepției raportate la dispozițiile art. 25 paragraful 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, dat fiind că textele de lege criticate sunt menite tocmai asigurării unei protecții speciale persoanelor cu handicap, având în vedere situația specială a acestora. În consecință, art. 1, art. 2 alin. (1) și art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 nu contravin prevederilor art. 20 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, ale art. 2 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Veronia Prisecariu în Dosarul nr. 563/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind trecerea laboratoarelor naționale de referință din structura organizatorică și din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București în structura organizatorică și în administrarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea laboratoarelor naționale de referință pentru aer, radioactivitate, zgomot, vibrații și deșeurilor din structura organizatorică și din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 294, sectorul 6, în structura organizatorică și în administrarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, cu toate bunurile mobile aflate în administrare și contractate aferente acestora.

Art. 2. — Se aprobă trecerea unui imobil aparținând domeniului public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București în administrarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

Art. 3. — Patrimoniul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor imobile și cu valoarea rămasă de amortizat a bunurilor mobile care se transferă.

Art. 4. — Patrimoniul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului se majorează cu valoarea bunurilor mobile și imobile primite în administrare.

Art. 5. — (1) Predarea-preluarea bunurilor mobile și imobile prevăzute la art. 1 și 2 se face pe bază de protocol încheiat între părți, în termen de 60 de zile de la

data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în urma încheierii procesului-verbal de inventariere.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului preia toate drepturile și este ținută de toate obligațiile laboratoarelor naționale de referință.

Art. 6. — (1) Din numărul de personal angajat la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București în cadrul laboratoarelor naționale de referință se preia un număr de 13 angajați de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului, ca personal contractual.

(2) Încadrarea personalului prevăzut la alin. (1) se face în condițiile legii, în limita celor 95 de posturi aprobate și finanțate din bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2005 al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

Art. 7. — Articolul 4 litera J din Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București, prevăzut în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 337/1999 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 18 mai 1999, se modifică și va avea următorul cuprins:

„J. Institutul este laboratorul național de referință în domeniul apei.“

Art. 8. — La articolul 3 alineatul (1), litera e) din Hotărârea Guvernului nr. 1.625/2003 privind înființarea,

organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) coordonează activitatea laboratorului național de referință pentru apă și asigură funcționarea laboratoarelor naționale de referință pentru aer, radioactivitate, zgomot, vibrații, deșeuri și substanțe periculoase.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu
p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Mihai Constantin Șeitan,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 12 mai 2005.
Nr. 439.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului, care trece din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București în administrarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Numărul atribuit de Ministerul Finanțelor Publice și codul de clasificare a imobilului
Municipiul București, Splaiul Independenței nr. 294, sectorul 6	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București	Agenția Națională pentru Protecția Mediului	— Corp clădire B: subsol + parter + 2 etaje — suprafață construită: 1.017 m ² — cotă-parte suprafață de teren: 2.466,47 m ² — valoarea de inventar: 13.191.951.361 lei	149.643 Cod 8.29.06

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 017009